

„Dawniej uczeń chodził do szkoły by dostać to, co szkoła miała mu do zaoferowania, w dzisiejszych czasach uczeń chodzi do szkoły, aby zaspokoić zdefiniowane potrzeby własnego rozwoju.”

HELEN PARKHURST „ WYKSZTAŁCENIE WEDŁUG PLANU DALTOŃSKIEGO,”1922

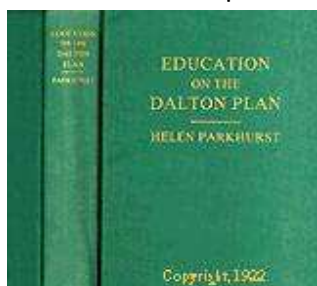
Edukacja daltońska w nauczaniu elementarnym

Plan daltoński polega na metodzie indywidualnej pracy uczniów a więc zrywa z tradycyjnym sztywnym klasowo lekcyjnym systemem nauczania. Twórczynią tego systemu jest amerykańska nauczycielka Helena Parkhurst (1887-1957) która przedstawiła swą koncepcję w książce pt. „Wykształcenie wg planu daltońskiego”. Myśl organizowania pracy indywidualnie zrodziła się u Parkhurst ok. 1905 roku, kiedy zaczynając swą karierę nauczycielską zmuszona była pracować z kilkoma klasami jednocześnie. Wtedy to właśnie wpadła na pomysł indywidualnej nauki każdego z uczniów. Poprosiła starszych uczniów, aby pomogli młodszym oraz przy ich pomocy przerobiła magazyn szkolny w klasę, w której każdy kąt przeznaczyła na inny przedmiot. Parkhurst chciała, aby nauczanie masowe w klasie zastąpić samodzielnym uczeniem się dzieci w szkole, pozwolić dzieciom uczyć się we własnym tempie, pobudzić do współpracy, zastosować indywidualne sprawdzanie wyników pracy u każdego ucznia przez nauczyciela.

Plan daltoński zyskał popularność, dlatego, że umożliwiał dostosowanie tempa nauki do rzeczywistych możliwości ucznia, wdrażał dziecko do polegania na sobie, budził inicjatywę i samodzielność młodzieży zarówno w działaniu jak i myśleniu, wyrabiał poczucie odpowiedzialności za wykonanie podjętego zadania, zmuszał do poszukiwania najlepszych i najprostszycy metod pracy.

Jak możemy zachęcić małe dzieci by przejęły inicjatywę? Jak możemy stymulować ich by odkrywały środowisko? Jednym z głównych powodów by przyprowadzać dzieci do przedszkola w tak wczesnym wieku jest możliwość spotykania się z rówieśnikami. Dla dzieci w tym okresie rozwoju ważne jest by czuły się wolne w podejmowaniu inicjatywy. Nauczyciel może stymulować je przez dawanie impulsów oraz dawanie im konkretnych przykładów. Pestalozzi i Frobel mieli ogromny wpływ na okres przedszkolny. Interesującą rzeczą jest fakt, że w okolicy 1920r. przedszkola były częścią szkół publicznych większości stanów Ameryki.

W 1922 została opublikowana książka Helen Parkhurst pt. „ Wykształcenie wg planu Dalton”

Helen Parkhurst oparła swój plan Daltona na trzech głównych zasadach:

- 1. Nauka wolności**
- 2. Nauka samodzielności**
- 3. Nauka współpracy**

My zamiast wolności preferujemy używanie odpowiedzialności, ponieważ to opisuje lepiej pedagogiczny cel. Dajemy dzieciom konieczną przestrzeń do rozwoju. Oczywiście z każdym dzieckiem może być inaczej.

Swoboda / Odpowiedzialność

Granice są potrzebne, ponieważ w szczególności małe dzieci potrzebują więcej treningu niż te starsze. Oczywiście jest różnica w sposobie, jakim dzieci radzą sobie z daną swobodą. Nauczyciel e muszą to przemyśleć. Czasami zastanawiasz się czy ten system nie sprawił, że dzieci mają zbyt lekkie życie. Ogólnie mówiąc celem tego systemu jest nauczyć dzieci dobrze używać swobody i odpowiedzialności. Kiedy ćwiczenie staje się zbyt trudne dla konkretnego dziecka by mogłoby uporać się z nim sam, nauczyciel służy pomocą. Powszechnie wiadomo, że wszystko, do czego dochodzimy sami jest łatwiejsze w zapamiętaniu niż większość lekcji prowadzonych przez nauczyciela. Nadmierne tłumaczenie powoduje utratę inicjatywy u dziecka.

By umożliwić organizację Daltona przejrzystą wizualizujemy proces.

Poczucie odpowiedzialności będzie stymulowane wtedy, gdy dzieci będą mogły planować i ukończyć ich pracę z pewną administracją.

Wizualizujemy dni tygodnia.

PONIEDZ. WTOREK ŚRODA CZWARTEK PIĄTEK

Wizualizujemy program dnia:

Poprzez wizualizację programu z „dziennymi rytmicznymi kartami”, dzieci czują się odpowiedzialne za dzienny program i uczą się planować pracę. Dziecko samo będzie mogło pilnować porządku dnia, co w konsekwencji rozbudzi u dzieci poczucie odpowiedzialności. Wystarczy, że dziecko spojrzy na ścianę, na której będzie zawieszony w obrazkach, z papierowym zegarem wskazującym czas rozpoczęcia danego zajęcia- plan. Dziecko samo będzie mogło pilnować porządku dnia - co w konsekwencji również rozbudzi w Nim poczucie odpowiedzialności.

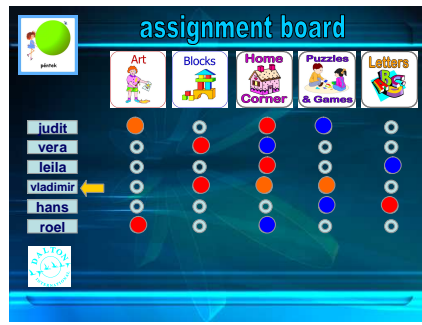
Wizualizujemy obowiązki

Uczniowie muszą nauczyć się być odpowiedzialni za klasę i za materiały. Zdjęcie lub i imię dziecka, które ma dane zadanie możemy znaleźć pod obrazkiem przedstawiającym to zadanie.

Wizualizujemy zadania szkolne:

W grupach przedszkolnych Daltona używamy „tygodniowego przydziału zadań na tablicy.” Podczas porannego programu dzieci wybierają zadanie z „tablicy zadań”. Nauczyciel wybiera kilka różnych zadań w każdym tygodniu, zadania te pochodzą z normalnego programu zadań wymaganych dla danego wieku.

Współpraca pomiędzy uczniami jest ważnym elementem edukacji Daltona. W tym wieku jest to bardzo trudne, ale jest ważną umiejętnością, którą u dziecka powinno się rozwijać od najmłodszych lat. Praktyka oraz badania pokazują, że tłumaczenie przez rówieśnika jest czasami bardziej skuteczne niż polecenia nauczyciela. Jednakże to nie jest intencją edukacji daltońskiej, by tylko dziecko miało być pomocnikiem innych dzieci.

Współpraca, jako pedagogiczny czynnik jest możliwa w prawie każdej zabawie i dziedzinie nauczania.

Wizualizujemy współpracę.

Następnym krokiem w rozwijaniu umiejętności dzieci będzie wykonanie zadania w parach. Każdego tygodnia pary będą się zmieniać, co pozwoli dziecku na kontakt i lepsze poznanie kolegi / koleżanki. Dzieci mogą bawić się z przyjacielem / przyjaciółką, ale muszą nauczyć się również bawić z innymi bez wykluczania kogokolwiek. Powszechnie mówi się, że poprzez dydaktyczną strukturę oraz pedagogiczny stosunek nauczycieli, każde przedszkole jest bardzo bliskie głównym zasadom Daltona. W Holandii, wartościowe elementy przedszkoli i ukierunkowanie na rozwój wpłynęło na edukację w szkołach podstawowych.

Od czasu integracji przedszkoli w szkołach podstawowych, liczba szkół Daltona wzrosła o ponad 350 na ten moment. Z wielką przyjemnością dałem ten wykład podczas OMEP konferencji we Wrześniu 2007r i cieszę się bardzo z uczestnictwa w rozwoju wczesnoszkolnej edukacji w waszym kraju.

Roel Rohner

Konsultant do spraw międzynarodowych Dalton

tłumaczenie: Agnieszka Gruszczyńska